

Abstrakt

V posledních letech vznikaly v postkomunistické Evropě nové strany závratným tempem. A navíc mnohé z nich byly také úspěšné v parlamentních volbách. Pomalu se stabilizující stranické systémy jsou znovu vystaveny nestálým vlivům. Úspěchy nových stran přeměňují současnou středo a východoevropskou politiku. Tyto strany sjednocuje nejenom datum vzniku, ale často také jejich rétorika proti současnému establishmentu. Přestože se různí jejich volební strategie, míra úspěchu nebo také způsob jejich vzniku, tak je jejich náhlý úspěch zajímavý. Jaké je složení elektorátu těchto stran? Práce se zaměřuje na identifikování struktury elektorátu nových stran ve střední a východní Evropě. Základ práce se skládá ze dvou částí. První shrnuje teoretické koncepty, které se váží na studium nových stran a jasně identifikuje parametry nových stran, kterými se práce bude zabývat. Pro vymezení jsou použity teorie Paula Lucardieho, Allana Sikka a Krystyny Litton. Druhou částí je kvantitativní výzkum, který na základě pokročilých statistických metod se snaží co nejpřesněji identifikovat, jaké skupiny obyvatel mají tendence k volbě opravdu nových stran. Použita je standardní OLS regresní analýza na globální (státní) úrovni a pro zpřesnění výsledků a odhalení případné prostorové nestacionarity volební podpory je použita metoda geograficky vážené regrese. Porovnání těchto dvou metod umožňuje vytvářet komplexní závěry. Práce identifikuje v časovém období 2011-2016 celkem čtyři opravdu nové strany napříč regionem střední a východní Evropy. Zabývá se tedy analýzou elektorátu slovinské Stranky Miro Cerara, rumunské Partidul Popolurui – Dan Diaconescu, lotyšské Zatlera Reformu Partija a českého ANO 2011.